

ше на владическій-а престолъ цариградскій, изложи на вѣрни-тѣ споредъ человѣчески-тѣ силы тайнѣ-тѣ на света Троица. И затока тѣ мѹ отпѣ-вatz: „Пастирска-та свирка на твое-то знаніе за Бога надки риторски-тѣ трѣбы, защото тебѣ, кой-то изнамѣри дзлвочинѣ-тѣ на Дѹха, придаде Богъ и красотѣ на говора.“

Рѣчи-тѣ на светаго Григоріа за догматы-тѣ тѣй са кысоки, щото сѣ претворили въ радостны пѣсны: „дойди народе, да са поклонимъ на божество-то въ три лица: на Сына въ Отца съ светаго Дѹха; защото Отецъ-а преди сички-тѣ вѣкове родилъ сына, кой-то всагда съ него заедно, и Дѹхъ свѣтый е былъ въ Отца, и славимъ е съ сына заедно, — една сила, едно сѣщество, едно божество, немѹ да са поклонимъ и сички да речемъ: свѣтый Боже, кой-то сичко стори чрезъ Сына заедно съ светаго Дѹха; свѣтый крѣпкій, чрезъ когото познахъ мы Отца, и чрезъ кого-то Дѹхъ свѣтый дойде на свѣтъ-а; свѣтый безсмъртныи, дѹше, кой-то утѣшавашъ, кой-то происхождашъ отъ Отца и въ сына почивашъ, — Света Троице, слава тебѣ.“

„Видѣхомъ свѣтъ истинныи“ пѣе са такожде на вечерниѣ-тѣ, а и на сѣкѣ лютиргіиѣ пѣе са таа радостна пѣснь, кога са покажѣтъ свѣти-тѣ дари „пріахомъ дѹха небеснаго обрѣтохомъ вѣрѹ истиннѹ, нераздѣлнѣй Троицѣ поклоняемъ са, та бо насъ спасла есть“

И израдна-та молитва на утѣшителя, конъ-то четемъ сѣкій день, е пѣснь на тойзи день: „ца-